

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 4. Andere vereeninghe met Godt, ende ondersoeck of'er gheene
eyghen liefde hier mede vermenghelt was.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

S. 4. *Andere vereeninge met Godt, ende ondersoeck of er geene eygen liefde hier mede vermengelt was.*

Ick sal hier noch iet anders stellen, dat de selve stofse belanght, ende korte daeghen naer 't voorgaende geschiet is, ende dat met haer eyghen woorden.

Als ick s'nachts, volgens mijn gewoonte mijn devotie dede: Ick segge mijn: den Bruydegom alleen is hier den werckman, ende de Bruydt lijdt het welcke my dien nacht op een wonderlijcke maniere gebeurt is, daer ick van swijgen moet, want ick 't niet en kan uyt spreken. Ick segge dan, als ick d'alder-onweerdighste in mijn gebedt mijnen inkeer tot Godt dede: Op de selven oogenblick voelde ick in't binnenste van mijn herte, een soo groot klaer-schijnende licht opgaen, dat ick my anders niet en gevoelde, als verloren in een oneydelijcke zee van klaerheyt, en dat by nae geheel den tijt van dat gebedt. Dese welde is soo groot, dat-se niet en kan kenbaer gemaect worden. D'invendige vreught die my hier van by blijft, ende dat met een seer teere liefde om op't aldersuywerste mijnen Beminden aen te hangen, ende met hem eenen wille te hebben, is soodaenigh, dat ick 't niet seggen kan.

Ontrent dry uren, want ick voor een ure opgestaen was, soo ick noch een besondere gesteltenisse in mijn selven gevoelde: Begon ick in mijn selven te dencken, of hier in oock wel eenich bedrogh mocht schuylen. In't binnenste der ziele, daer ick dat licht gevoelde, daer en kan ick niet van twiffelen of 't is Godt: want noch Engel noch duyvel, en kan soo naer komen. Maer ick ondersocht eens met eenigh achterdencken, of ick in dese toe-vloeyende gratien, die gevoelijck zijn, eenigh ghenoeghen nam aenhanghende aen de gaven, ende niet aen den gever. Hier gevoelde ick my, door Godts gratie, in Godt ingekeert, ende niet in sijn gaven. Door welcke ken-

R

nisse

nisse ick my noch meer in Godt verstijft voelde, als in eenen Hemel, die den Hemel self is; maer die ons somwijlen wat laet proeven, van den voorsmaeck der wreughden die de Saligen hier boven ten vollen genieten. Mijn ziele voelde een onuytsprekelijcke liefde uyt Godt, ende was als smiltende in Godt. Dit en moet niemant wonder schijnen: want een woort alleen van den Beminden uytgesproken, tot de Beminde ziele, doet haer smilten. Soo dat sy dan niet meer met haer selven is: Maer met dien die sy bemint: Ende wort als eenen geest met hem. Sy leeft, niet sy, maer haeren Beminden leeft in haer.

§. 5. Haer groot betrouwen op Godt.

DAer was een Dochter, die door jet dat sy gelefen hadde, seer ontstelt, ende seer kleynmoedigh was: want alle haer geestelijcke timmeringe, soo haer docht, soude om verre vallen, of lagh om verre. Agnes dit wetende, merckte terstont, dat dit door 't opstoken vanden helschen vyant voort quam, die inde ziele van dese Dochter plaetse gevonden hadde, de welcke hy met dit windeken van kleynmoedigheyt dede wankelen, om dat sy niet vast genoegh in Godt gevestight was, ende geen genoegsaem betrouwen op hem en hadde. Seyde dat foodaenighe zielen in perijckel staen, van lichtelijck inden eersten aenstoot te vallen: door dien dat sy geenen vasten grondt in Godt hebben, inden welcken wy alles vermoghen: ende voeght hier by dese woorden. *Een vast betrouwen op Godt almachtigh, is eenen seer krachtighen pyl, die Godts herte doorwondt, ende doet het selve vlammen van liefde tot ons. Godt schiet eenen pyl tot ons herte, als hy dat tot hem treckt: desen pyl moeten wy tot Godt weder-schieten, door een vast betrouwen op hem:*
Want